"मीठे बच्चे– बाबा नै सद्गुरुको रूपमा तिमी बच्चाहरू सँग ग्यारेन्टी गर्नुहुन्छ, प्यारा बच्चाहरू! म तिमीहरूलाई आफ्नो साथमा वापस लिएर जान्छु, यो ग्यारेन्टी कुनै देहधारीले गर्न सक्दैनन्।"

प्रश्नः– तिमी बच्चाहरूले यो कथा जो सुनिरहेका छौ, यो कहिले पूरा हुन्छ?

उत्तरः– जब तिमी फरिश्ता बन्छौ। कथा सुनाइन्छ पतितलाई। पावन बनिसकेपछि कथाको आवश्यकता हुँदैन, त्यसैले सूक्ष्मवतनमा पार्वतीलाई शंकरले कथा सुनाए– यो भन्नु गलत हो।

प्रश्नः– शिवबाबाको महिमामा कुनचाहिँ शब्द ठीक छ, कुनचाहिँ गलत छ?

उत्तरः– शिवबाबालाई अभोक्ता, असोचता, गर्ने-गराउनेवाला भन्नु ठीक हो। बाँकी अकर्ता भन्नु ठीक होइन किनकि उहाँले पतितलाई पावन बनाउनुहुन्छ।

गीतः– छोड भी दे आकाश सिंहासन.....

ओम् शान्ति। यो हो बच्चाहरूको पुकार, बाबा अब आउनुहोस् किनकि हामी रावण राज्यमा दु:खी छौं। फेरि मायाको छायाँ परेको छ अर्थात् ५ विकार रूपी रावणले हामीलाई दु:खी गरेको छ। जवाफमा बाबा भन्नुहुन्छ– हुन्छ बच्चाहरू, यो त मेरो नियम हो। यो अवश्य आएर नै भन्नुहुन्छ नि। प्यारा बच्चाहरू! जब-जब धर्तीमा बिलकुल भ्रष्टाचारी दु:खी बन्छन्, कति धेरै गुरु बनाउँछन् सद्गतिको लागि, तर उनीहरूले कसैको सद्गति गर्दैनन्। सबै अन्धाका लठ्ठी त एक प्रभु नै हुनुहुन्छ। पहिला पहिला बाबाले जन्म दिनुहुन्छ अर्थात् एडप्ट गर्नुहुन्छ, गुरुले सद्गति गर्नुहुन्छ। अहिले न कसैले सद्गति गर्छन्, न कोही बाबा हुन्। अहिले तिमीले भन्छौ– परमपिता परमात्मा हाम्रो बाबा पनि हुनुहुन्छ, गुरु पनि हुनुहुन्छ। उहाँ एकलाई सतगुरु, सत बाबा भन्न सकिन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ सत बाबा, उहाँलाई सुप्रीम भनिन्छ। सतगुरु पनि हुनुहुन्छ। साथमा लिएर जानुहुन्छ। ग्यारेन्टी छ। अरू कुनै गुरुले यो ग्यारेन्टी कहिल्यै गर्दैनन्– म तिमी आत्मालाई वापस लिएर जान्छु। उनीहरूले चिनेकै छैनन्। यो हो सबै नयाँ कुरा। तिमीले जब यिनलाई देख्छौ, बुद्धिमा याद शिवलाई गर्नुपर्छ। उहाँ नै बाबा, टिचर, गुरु हुनुहुन्छ। मनुष्य कुनै गुरु बनाउँछन् वा टिचर बनाउँछन् भने उनको शरीरलाई नै देख्छन्। आत्माले नै विभिन्न शरीर धारण गरेर, विभिन्न नाम-रूप, देश, कालमा जान्छ। बाबा त एक हुनुहुन्छ र एक पटक आउनुहुन्छ। उहाँ त पुनर्जन्म लिनुहुन्न। संस्कार त आत्मामा हुन्छ। ऊ जब शरीर धारण गर्छ, अनि वर्णन हुन्छ नि। तिमी बच्चाहरू बाबाको महिमा गाउँछौ– उहाँ निराकार हुनुहुन्छ, कहिल्यै साकार शरीर लिनुहुन्न। शिवको आफ्नो शरीर त हुँदैन। तर ज्ञानका सागर, पतित-पावन, सतगुरु हुनुहुन्छ। बाबा पनि हुनुहुन्छ, राजयोग पनि सिकाउनुहुन्छ। जो ब्रह्माण्डको, सारा विश्वको मालिक हुनुहुन्छ। उहाँले नै स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ। शरीरधारीले त बनाउन सक्दैनन्। बच्चाहरू सिवाय बाबालाई कसैले चिनेका छैनन्। तिमीहरूले भन्छौ– परमात्माले हामीलाई पढाउनुहुन्छ। भन्छन्– यो त कुनै शास्त्रमा छैन, निराकार परमपिता परमात्मा शरीरमा आउनुहुन्छ। अरे शिव जयन्तीको गायन छ। गीतमा पनि भन्छन्– रूप बदलेर आउनुहोस्। उहाँ कुन शरीर, कुन रूपमा आउनुभयो? तिम्रो यो हो कर्म बन्धनको शरीर। राम्रो कर्मबाट राम्रो पद नराम्रो कर्मबाट नराम्रो पद मिल्छ। उहाँको लागि त यस्तो भनिदैन। मनुष्य त पुनर्जन्म अवश्य लिन्छन्। बाबाले लिनुहुन्न। उहाँले यस शरीरमा प्रवेश गर्नु भएको छ। बताउनुहुन्छ– शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा स्थापना गर्नुहुन्छ। शिव त निराकार

हुनुभयो, ब्रह्माद्वारा कसरी गर्नुहुन्छ? के माथिबाट प्रेरणा दिनुहुन्छ? पतित दुनियाँमा आउनुहुन्छ भने कुन शरीरमा आउनुहुन्छ, जसद्वारा राजयोग सिकाउनुहुन्छ? तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ– बाबा आउनु भएको छ, हामी उहाँद्वारा सुन्छौं। उहाँले यस ब्रह्मा मुखद्वारा सुनाउनुहुन्छ, अरू सबैले देहधारी गुरुको नाम बताउँछन्। तिमीलाई थाहा छ– निराकार शिव हाम्रो बाबा हुनुहुन्छ। पहिले त बाबा जन्म दिनेवाला हुनुपर्छ नि। शिवबाबा प्रजापिता ब्रह्माद्वारा एडप्ट गर्नुहुन्छ। प्रजापिता ब्रह्माका कोखबाट त यतिका बच्चा हुन सक्दैनन्। प्रजापिता ब्रह्माका त अथाह बच्चाहरू छन्। ब्राह्मण कुल धेरै ठूलो छ, यिनै ब्राह्मण फेरि देवता बन्छन्। जब देवता बन्छन्, त्यतिबेला एडप्शन हुँदैन। एडप्शन अहिले हुन्छ। कति ब्राह्मण छन्।

बच्चाहरूले जान्दछन्– हामी शिवबाबाको पासमा आएका छौं। उहाँ नै नलेजफुल हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ– म तिमी बच्चाहरूलाई नै यो ज्ञान सुनाउँछु। मेरो आफ्नो शरीर त छैन। शिवजयन्ती मनाउँछन् तर कसरी शिवबाबा आउनुभयो, यो कसैले पनि जान्दैनन्। भनिन्छ पनि शिवरात्रि। रात्रिमा कृष्णको पनि जन्म देखाउँछन्। शिवजयन्ती पछि छिट्टै श्रीकृष्णको जन्म हुन्छ। शिवको जन्म त हुन्छ संगममा। ब्रह्माको रात पूरा भएर फेरि दिन सुरु हुन्छ। त्यसै संगममा बाबा आउनुहुन्छ। यो हो बेहदको रात्रि, त्यो हो हदको। आधाकल्प दिन, आधाकल्प रात। भक्तिमार्गमा धक्का नै खाइरहन्छन्, भगवान् मिल्दैन त्यसैले अँध्यारो नै भयो नि। बिलकुल बुद्धिहीन छन्। गायन गर्छन्– परमपिता परमात्मा माथि हुनुहुन्छ... फेरि भन्छन् तीर्थ यात्रामा पनि भगवान् मिल्छ। दान-पुण्यबाट पनि मिल्छ। कति समय तिमीले धक्का खायौ। अनेक मत छन् त्यसैले भनिन्छ भक्तिमार्ग हो ब्रह्माको रात। धक्का खाँदा-खाँदा दुर्गतिमा परेर पाप-आत्मा बन्छन्। विकारबाट पैदा हुनेवाला लाई नै पाप-आत्मा भनिन्छ। तिमी यस्तो त भन्दैनौ श्रीकृष्ण कुनै विकारबाट पैदा भए। होइन, उनी त योगबलबाट पैदा हुन्छन्। यी कुरालाई तिमी गृहस्थ धर्मकाहरूले नै जान्दछौ। संन्यासीहरूले जान्दैनन्, नत मान्छन्।

बाबा भन्नुहुन्छ– प्यारा बच्चाहरू! सत्ययुगमा तिमी पवित्र प्रवृत्ति मार्गमा थियौ फेरि पुनर्जन्म लिँदै पतित पनि बन्छौ। विश्व पवित्र थियो। देवताहरूको राज्य थियो। वहाँ शान्ति पनि थियो। हुन त शान्तिधाम, निर्वाणधाम पनि छ, सत्ययुगमा पनि तिमीलाई वर्सा मिलेको हुन्छ, त्यसैले वहाँ कहिल्यै अशान्ति हुँदैन। एक अर्कालाई दु:ख दिएर कहिल्यै अशान्त गर्दैनन्। कसैले पनि कसैलाई दु:ख दिँदैनन्। यहाँ त बच्चाहरूले पनि माता-पितालाई दु:ख दिएर अशान्त गर्छन्। अहिले तिमी शान्तिका सागर सँग वर्सा लिइरहेका छौ। वहाँ कुनै लडाईं-झगडा हुँदैन। यहाँ पनि तिम्रो त्यस्तै अवस्था हुनुपर्छ। आपसमा नूनपानी हुनु हुँदैन। पहिले-पहिले त यो निश्चय हुनुपर्छ– बेहदका बाबा आउनु भएको छ, हामीलाई दु:खको दुनियाँबाट लिएर जानुहुन्छ घरमा। सत्ययुगमा त बाबा आउनुहुन्न। यहाँ आएर यी झ्यालहरूबाट तिमीहरूलाई देख्नुहुन्छ। यिनको आत्माले पनि देख्छ, शिवबाबाले पनि देख्नुहुन्छ। एक शरीरमा दुई आत्माहरू कसरी हुन सक्छन्, मनुष्यहरूले मान्दैनन्। अरे तिमीले ब्राह्मणलाई खुवाउँछौ, पतिको वा पिताको आत्मालाई बोलाउँछौ, ऊ आएर बोल्छ। उनी सँग सोधिन्छ भने दुई आत्मा भए नि। बाबा भन्नुहुन्छ– अर्को आत्मा आएर नबसोस्, यस्तो हुन सक्दैन। बाबाको त आफ्नो शरीर छैन। उहाँ त आउन सक्नुहुन्छ नि। ५ हजार वर्ष पहिले पनि मैले यस्तै भनेको थिएँ, साधारण बुढो तनमा भागीरथी अर्थात् भाग्यशाली रथमा आउँछु। अवश्य मनुष्यको तनमा आउनुहुन्छ, नकि बयलमा आउनुहुन्छ। सूक्ष्मवतनमा शंकरको अगाडि बयल कहाँबाट आयो? यदि शंकरको वा शंकर-पार्वतीको पूजा

गर्छन् भने म साक्षात्कार गराइदिन्छु। बाँकी यो देखाइएको छ– शंकरले पार्वतीलाई कथा सुनाए, यो हो झुटो। शंकरले किन कथा सुनाउँछन्? सूक्ष्मवतनमा त आवश्यकता नै छैन। तिमी फरिश्ता बन्छौ अनि कथा पूरा हुन्छ। कथा सुनाइन्छ पतितलाई पावन बनाउनको लागि। बाबाले अमरकथा सुनाउनुहुन्छ, अमरलोकमा लैजान लायक बनाउन। अमरलोक सत्ययुगलाई भनिन्छ। यो हो मृत्युलोक।

आज बाबाले सोध्नुभयो– शिवबाबाले स्नान गर्नुहुन्छ? भनियो– बापदादाले गर्नुहुन्छ। मैले भनेँ– स्नान त दादाले गर्छन् नि। शिवले किन गर्नुहुन्छ! उहाँ शौचालयमा कहाँ जानुपर्छ र, जसकारण स्नान गर्नु परोस्। शिव त अभोक्ता हुनुहुन्छ नि। यो बुझ्ने कुरा हो नि। उहाँ कहाँ अपवित्र बन्नुहुन्छ र, जसकारण स्नान गर्नु परोस्। उहाँ त आउनु नै हुन्छ पतितहरूलाई पावन बनाउन। गर्ने-गराउनेवाला, अभोक्ता, असोचता हुनुहुन्छ। अकर्ता भन्नु गलत हुन जान्छ। पतितहरूलाई पावन बनाउनुहुन्छ। गर्ने-गराउनेवाला हुनुहुन्छ। (खोकी लाग्यो) यिनको आत्माको यो शरीर रूपी बाजा खराब भयो, यसमा शिवबाबा के गर्नुहुन्छ? तिमीले यस्तो भन्दैनौ– शिवबाबाको बाजामा खराबी आयो। होइन, यो शरीर उहाँको होइन, सापटी लिइएको हो। लोन लिएको चीज टुट्यो भने मालिकको टुट्छ। शिवबाबा त यस शरीरको मालिक हुनुहुन्न। मालिक त यी ब्रह्मा हुन्। उहाँले यो भाडामा लिनु भएको हो। यो भाग्यशाली रथ हो। बयल एउटै हो। फेरि गौ मुख पनि भन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ– अवश्य कुनै-कुनै बच्चीहरू त्यति होशियार छैनन्। कसैलाई उठाउनु छ भने म बच्चाहरूमा गएर उठाउँछु। पतित दुनियाँमा, पतित शरीरमा त आउनै पर्ने हुन्छ। त्यसैले कसैको कल्याण गर्नको लागि पनि म बच्चाहरूमा प्रवेश गर्छु। बच्चाहरूले बुझ्दैनन्। उनीहरू भन्दा पनि ती सुन्नेहरू तीक्ष्ण हुन्छन्। यो बाबाको मदत मिल्छ। एक त निश्चयबुद्धि हुन्छन्, दोस्रो फेरि दृष्टि मिल्छ। बाबा भन्नुहुन्छ– म प्रवेश गर्न सक्छु, यस्तो होइन म सर्वव्यापी हुँ। मलाई बहुरूपी किन भनिन्छ? जसले जसको पूजा गर्छन्, उनको साक्षात्कार गराउँछु। साक्षात्कारमा यस्तो देख्छन्, मानौं सामुन्नेमा आइरहेका छन्। विष्णुको साक्षात्कार भयो भने विष्णु चैतन्यमा हुन्छन्। शिरमा हात राख्छन्। भन्छन्– मलाई चतुर्भुजको साक्षात्कार भयो। तर त्यसबाट फाइदा के? केही पनि भएन। केवल दिल खुशी भयो– मलाई भगवान्को साक्षात्कार भयो। भक्तिमा साक्षात्कार धेरै हुन्छ, तर यसबाट सद्गति प्राप्त हुँदैन। गायन छ नै सद्गति दाता, पतित-पावन एक हुनुहुन्छ। विष्णु हुन सक्दैन। उनी बाबा कहाँ हुन् र! बाबा एक हुनुहुन्छ फेरि उहाँका बच्चा पनि एक हुन् प्रजापिता ब्रह्मा। यस्तो कहिल्यै पनि भनिँदैन– प्रजापिता विष्णु वा शंकर। प्रजापिता एक, फेरि उनीबाट ब्राह्मण एडप्शन हुन्छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ– हामी पहिले ब्राह्मण बन्छौं फेरि देवता बन्छौं। ब्राह्मणको माला एक्यूरेट बन्न सक्दैन किनकि फेर-बदल भइरहन्छ। कोही गिर्छन्, कोही मर्दै रहन्छन्। फेरि के गर्ने! उनलाई निकालिदिनु पर्छ? रुद्र माला अन्त्यमा नै एक्यूरेट बन्छ। यो मीठो-मीठो कुरा बाबाले नै सुनाउनुहुन्छ, अरू कसैलाई पनि थाहा छैन। कतिले छन् जसले भन्छन्– हे रामजी संसार बनेकै छैन... अब रामचन्द्र त यहाँबाट प्रारब्ध लिएर जान्छन्, त्रेतामा गएर राजा बन्छन्। उनलाई फेरि अज्ञान कहाँबाट आयो? जसलाई फेरि वशिष्टले ज्ञान दिन्छन्, संसार बनेकै छैन। यो सृष्टिको चक्र हो। सबै कुरामा अलमल परेका छन्। कसैले पनि जान्दैनन्, नत बुझ्न सक्छन्। शिवबाबालाई नै गुम गरिदिएका छन्। शिवजयन्ती पनि मनाउँछन्, तर बुझ्दैनन्। श्रीकृष्ण नै श्याम बन्छन्। बाबा आउनुहुन्छ नै तब जब यिनलाई श्यामबाट गोरा बनाउनुपर्छ। शिवजयन्ती पछि छिट्टै श्रीकृष्णको जन्म हुन्छ। शिवबाबा आएर राजयोग सिकाउनुहुन्छ, कसलाई? ब्राह्मणलाई। प्रजापिता ब्रह्माका मुख वंशावलीलाई। उनै फेरि राजा-रानी

बन्छन्। शिवबाबा जानुहुन्छ, फेरि लक्ष्मी-नारायणको राज्य हुन्छ। त्यसैले बाबाले कृष्णलाई यस्तो बनाउनुभयो। उनीहरूले फेरि बाबाको बदलामा कृष्णको नाम लगाइदिए। कृष्णलाई द्वापरमा लिएर गए। अहिले शिवबाबा राजयोग सिकाउनुहुन्छ। तिमीलाई थाहा छ– हामी स्वर्गको राजधानी स्थापना गरिरहेका छौं। अरू पनि धेरै प्रिन्स-प्रिन्सेज बन्छन्। संगम र सत्ययुगको बारेमा कसैलाई पनि थाहा छैन। म आउछु नै कल्पको संगममा। उनीहरूले फेरि युगे-युगे भनिदिएका छन्। त्यो पनि ४ युग हुन्छन्। द्वापरपछि कलियुग हुन्छ। फेरि त्यस द्वापर युगमा आएर के गर्छन्? उत्रिने कलामा सबै जानु नै पर्छ। मेरो त पार्ट तब हुन्छ, जब चढ्ती कला हुन्छ, यिनी त तल उत्रिनै पर्छ। तिमी बच्चाहरूले ८४ जन्म पूरा गर्नु पर्छ। उच्च भन्दा उच्च हो ब्राह्मण वर्ण। ब्राह्मण फेरि देवता, क्षत्रिय... यी वर्ण पनि यहाँ नै गायन हुन्छ। विराट् रूपको चित्र बनाउँछन्, त्यसमा ब्राह्मणलाई र शिवलाई गुम गरिदिएका छन्। यी कुरा कुनै शास्त्रमा छैन। शिवबाबा आएर एडप्ट गर्नुहुन्छ, ब्रह्माद्वारा। शूद्रबाट ब्राह्मण बनाउनुहुन्छ। बाँकी सूक्ष्मवतनवासी ब्रह्मा, उनी कसरी प्रजापिता बन्न सक्छन्। पहिले यो निश्चय हुनुपर्छ– वास्तवमा उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, टिचर पनि हुनुहुन्छ, सतगुरु पनि हुनुहुन्छ। भन्दछन् पनि सद्गति दाता एक हुनुहुन्छ। तर उहाँको नाम रूप देश काल जान्दैनन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:–

१) शान्तिका सागर बाबाबाट शान्ति-सुखको वर्सा लिएर शान्तचित्त रहनु छ। कहिल्यै कसैलाई दु:ख दिएर अशान्त गर्नु हुँदैन। नूनपानी बन्नु हुँदैन।

२) बाबा समान अन्धाहरूको लठ्ठी बन्नुपर्छ। बाबाको मदत लिनको लागि निश्चयबुद्धि बनेर सेवा गर्नुपर्छ।

वरदान:– हर खजानालाई स्व प्रति र सर्व प्रति कार्यमा लगाउने, अनुभवी मूर्त भव

समाहित गर्ने शक्तिलाई धारण गरेर सर्व खजानाबाट सम्पन्न बनेर त्यसलाई स्व को कार्यमा वा अन्यको सेवाको कार्यमा प्रयोग गर। खजानालाई प्रयोग गर्नाले अनुभवी स्वरूप बन्दै जान्छौ। सुन्नु, समाहित गर्नु र समयमा कार्यमा लगाउनु– यसै विधिबाट अनुभवको अथोरिटी बन्न सक्छौ। जसरी सुन्न राम्रो लाग्छ, प्वाइन्ट धेरै राम्रो शक्तिशाली लाग्छ, त्यसैगरी त्यसलाई प्रयोग गरेर शक्तिशाली विजयी बन, तब भनिन्छ अनुभवी मूर्त।

स्लोगन:– गुणवान उसलाई भनिन्छ, जसले ग्लानि गर्नेलाई पनि गुणमाला पहिराउँदै अघि बढ्छ।